

Sessiz Armonilerin Şehri

— ercaga · 27 Ocak 2018

Yüzlerce mil uzaklıkta bir şehir dururdu yıldızlarla ışıldayan,
tutulacak,göz görürse yakılacak bir şehir dururdu,

El uzatılsa

Biteviye yolların hırslarıyla parçalanmış bir silsile dururdu gökte,
Biteviye bulutların aklıyla temizlenen bir hadise dururdu yerde,
Rengin edalarla şehirlerde dolaşan bir kızın elinde tuttuğu zaman,
Rengarenk çiçeklere ulaştı zamanın içinden yansıyan an,
Masivâ inlerdi gönlünde kopan kederle geceleri,
Mithler de dinlerdi,destanlar da dinlerdi masivânın iniltisini,
Sokaklar ses verirdi sanki zıtlıklarla çoğalan maddeye şehirlerde,
Sokaklar nefes verirdi sanki esaretine bağlanmaya giden insanlara,
Piyaslar kendi benliğini kaybedip zamanın benliğine girerler sahnelerde,
Hayaller benliklerini rüyalarda kaybedip,zamanın içinde gerçekliği bulurdu,
Tılsımlar sırlarını bırakıp virânelerde,zamanın içinde sevgileri bulurdu,
Sessiz armonilerin şehri de zamanın içinde yavaşça kayboldu,
Sessiz armonilerin şehrinin tınısı ağaçların gölgesinden yavaşça duyuldu...